VII Ba 29013

99. številka. Ljubljana, v ponedeljek 1. maja 1905. XXXVIII. leto.

SLOVENSKI NAROD.

...naja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse ...o 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — ...a naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravništvo pa v pritličju. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod" telefon št. 34. Posamezne številke po 10 h. „Narodna tiskarna" telefon št. 85.

Schillerjeva stoletnica.

Letos je sto let, kar je umrl nemški pesnik Friderk Schiller. Nemški narod se pripravlja, da proslavi ta spominski dan kar najslovesneje in to je za nemški narod toliko častneje, ker se navadno za svoje duševne velikane ne zanima tako, kakor drugi narodi.

Schiller je še dandanes ljubljenec nemškega naroda, v prvi vrsti zaradi tega, ker je skoz in skoz nacijonalen pesnik. Ideja nemškega nacijonalizma preveva vsa Schillerjeva dela; svoboda in narodnost sta tista ideala, katerih vneti oznanjevalec je bil Friderik Schiller in gotovo ga nimajo Nemci pisatelja, ki bi bil tako mogočno vplival na prebujenje nemškega naroda, kakor Schiller.

Nemci se tega dobro zavedajo in to je tudi pravi vzrok, da hočejo Schillerjevo stoletnico tako sijajno poslaviti. Pevcu nemškega nacijonalizma veljajo te časti in Schillerjeve smrti stoletnica je spominski dan in praznik nemškega nacijonalizma.

Nas seveda ta nemški praznik nič ne briga. Za nas je Schiller, dasi simpatičen pesnik, vendar tujec in nam ni prav nič bližji, kakor Shakespeare ali Molière ali Dante. Mi stojimo na stališču, da naj vsak narod časti svoje pesnike kakor hoče, a da ne gre siliti ljudi, naj časte tuje pesnike. Zato pa protestiramo z največjim ogorčenjem, da se z uradnestrani silislovensko mladino na sodelovanje pri proslavi Friderika Schillerja, pevca nemškega nacijonalizma.

Kar se počenja glede Schillerjeve stoletnice z uradne strani, to je že naravnost c. kr. nemškonacijonalna agitacija. Slovensko našo deželo so preplavili z vsakovrstnimi brošurami. Kar po čifutski se uradoma vsiljujejo ti spisi, ki naj razvnamejo mladino za nemškega pesnika in za njegove nacijonalne ideje, in uradoma se je dekretiralo, da se mora po raznih šolah poslaviti ta stoletnica. Dotični dan ne bo pouka — če se bo slavila Schillerjeva stoletnica; kjer ne bo Schillerjeve slavnosti, tam pa bo pouk kakor druge dni. Tisti, ki bodo Schillerja častili, dobe torej nagrado v obliki prostega dne.

Če bi se za nemške dijake priredila posebna Schillerjeva slavnost kako nedeljo, bi mi temu čisto nič ne ugovarjali, ali da se uradoma dela propaganda, da se slovenski mladini vsiljujejo slavospisi o Schillerju, da se slovenska mladina sili na udeležbo pri ti slavnosti, tega ne moremo drugače imenovati, kakor c. kr. nemškonacijonalno nesramnost.

Nemška literatura je že dovolj zlega storila na Slovenskem, posebno Schiller. V naših srednjih šolah se goji nemščina s posebno rafiniranostjo. Slovenska mladina se uči nemščine v isti meri, kakor nemška mladina in po isti metodi. Na ta način se v nemški mladini vzgaja nemškonacijonalno mišljenje, pri slovenski mladini pa se na ta način zastruplja slovensko mišljenje. S pomočjo nemške literature in zlasti Schillerja je bilo v naših srednjih šolah vzgojenih že brez broja odpadnikov. Nikjer se to tako drastično ne vidi, kakor na ljubljanski realki.

Mi se vsega tega jako dobro zavedamo in če pomislimo kako so oblastva postopala pri Prešernovi stoletnici, in kako postopajo sedaj pri Schillerjevi stoletnici, pač ni čuda, da je nastalo splošno ogorčenje, ker se slovensko mladino sili, naj časti in proslavlja pevca nemškega nacijonalizma.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Eskadra admirala Nebogatova.

List »Telegraf« v Amsterdamu priobčuje brzojavko svojega dopisnika iz Amsterdama, ki pravi: Tretja ruska eskadra pod poveljstvom admirala Nebogatova je v petek zvečer plula mimo Pulo Penanga. Včeraj se je združila v Kitajskem morju s križarkami, ki jih je poslal nasproti admiral Roždestvenski.

Pripomnimo, da se je pred enim tednom poročalo, da je Nebogatov plul mimo Penanga in že dospel v Kitajsko morje, a vkljub temu se te vesti ponavljajo dan za dnevom, ne da bi bile dementovane, še manj pa potrjene. To je znamenje, da se o gibanju ruskega brodovja ne ve prav ničesar pozitivnega, marveč da se samo ugiba to in ono.

Da-li sta se združila Nebogatov in Roždestvenski, se najbrže zanesljivo ne bo izvedelo preje, dokler se ne vname odločilna pomorska bitka.

Izpred Vladivostoka.

»Lokalanzeiger« poroča: Pri otoku Tsušimi koncentrirano japonsko brodovje obstoji samo iz nekaj vojnih ladij, a ima veliko število transportnih parnikov, ki so določeno zato, da prepeljejo japonsko armado, ki ima oblegati Vladivostok, v Korejo.

Iz Petrograda pa se javlja: Poročnik Saličenko, ki je bil preje dodeljen admiralu Skridlovu, se je vrnil iz Vladivostoka. Poročnik zatrjuje, da se nahajajo vse utrdbe v Vladivostoku v izbornem stanju in da so zgrajene po najmodernejših zahtevah. Živil in streljiva je v izobilju. Križarke »Rosija«, »Gromoboj« in »Bogatir« so že popolnoma popravljene in so že zdavna zapustile ladjedelnico. Najbrže so v zadnjem času odplule iz pristanišča. Vkljub temu zapušča mesto neprestano mnogo ljudi. Prvega majnika se zapro skoro vse prodajalne v mestu.

Z mandžurskega bojišča.

Po poročilih iz Petrograda so bili zadnji boji v Mandžuriji velikega pomena. Rusom se je posrečilo Japonce poraziti na levem krilu in jih potisniti daleč proti jugu. Po uradnih izkazih je bilo v bitki pri Mukdenu ranjenih 50.000 mož, od katerih pa se je pretežna večina že vrnila k armadi; ubitih je bilo 15.000 mož, 7000 do 8000 jih je bilo ujetih, 10000 do 12.000 pa jih je ostalo na bojišču brez vesti. Topov so Rusi izgubili 32.

Iz tega uradnega poročila je razvidno, da so bile vesti, kakor da bi Japonci ujeli okoli 90000 Rusov in uplenili več sto topov, popolnoma izmišljene.

Nagovor japonskega državnika Okume.

Iz Tokija se poroča: Okuma, vodja napredne stranke v japonskem državnem zboru, je v nekem svojem javnem govoru izjavil, da ceni število v vojni ranjenih in zbolelih na 200.000 do 300.000 mož, ubitih pa na najmanj 50.000 mož.

Okuma pozivlja japonski narod, naj bo pripravljen na nadaljevanje vojne, ter izrazil nado, da se bo vojna srečno končala za Japonsko. V svojem govoru je tudi grajal japonske diplomate ter naglašal, da bi pravočasno énergično postopanje japonske diplomacije lahko preprečilo, da bi baltiško brodovje ne moglo pripluti na Daljni Vztok.

Nova ruska križarka „Fin".

Iz Petrograda se javlja: Za ojačenje ruskega brodovja so nabirali prispevke tudi Finci. Te dni je bila dograjena križarka »Fin«, katero je naročilo in plačalo finsko društvo za ojačenje ruskega brodovja. Križarka je že odplula v vojno pristanišče Kronštat, kjer jo ima posebna komisija preizkusiti.

Parlamentarni položaj.

Praga, 30. aprila. Mladočeški izvršilni odbor je imel včeraj več ur trajajočo sejo. Razpravljalo se je o vseh aktualnih političnih vprašanjih. Posl. Pacak je poročal o pogajanjih med češkimi voditelji in vlado. Glede carinskega tarifa so se pustile poslancem proste roke.

Dunaj, 30. aprila. Gosposka zbornica ima sejo 5. maja. Na dnevnem redu je drugo branje cele vrste zakonskih načrtov, kakor glede podržavljenja nekaterih železnic, glede vojaške priprege itd.

Ministrski sestanek v Benetkah.

Benetke, 30. aprila. Minister grof Goluchowski je prispel v Benetke včeraj dopoldne. Popoldne sta se sestala z ministrom Tittonijem v hotelu »Grand«, kjer sta imela v navzočnosti obeh poslanikov skoraj celourno posvetovanje. Pri tem posvetovanju se je baje dognalo, da soglašata oba državnika popolnoma glede vseh važnih zadev. Pozneje se je konferenca nadaljevala v hotelu, kjer se je nastanil grof Goluchowski. Zvečer je priredil Tittoni banket svojemu gostu ter napil v francoskem jeziku avstrijskemu cesarju. V napitnici je poudarjal, kako ga veseli obisk državnika, kojega delovanje za mir je velike važnosti. Obisk je nadalje imenoval potrdilo, da vladajo med obema zveznima in prijateljskima državama najboljše razmere. — Tudi grof Goluchowski je naglašal v svoji napitnici utrjevanje miru med obema državama ter napil italijanskemu kralju.

Dogodki v Macedoniji.

Sofija, 29. aprila. Grške čete so očitno v turških službah, da zasledujejo bolgarske vstaše ter jih izdajajo turškim vojakom, kolikor jih sami ne zmagajo. Srd Bolgarov je vsled tega na Grke splošen, in ravno sedaj za velikonočne praznike se je bati hudih poročil iz Macedonije.

Carigrad, 29. aprila. Konzuli velesil so dognali, da krvav napad

LISTEK.

Koristka.

Povest.

(Dalje.)

„Da, Olga, vi ste se spremenili, ne jaz" je rekel Kobe, in obšlo ga je žalostno spoznanje, da je pri kraju duševna harmonija, ki je vladala med njim in med Olgo. Poznal jo je še kot malo dete, videl jo je kako je rastla in se razvijala, varoval jo je in jo negoval, kakor bi bila njegov otrok in zato ga je sedaj bolelo, da jo je izgubil. „Samo tega ne razumem, kako ste se mogli tako spremeniti."

„Tega sama ne vem. To se je že dolgo v meni pripravljalo. Tako, kakor se pripravlja v človeku kaka težka bolezen. Morda ozdravim ali pa premrem."

„Tega je kriva edinole ta nesrečna družba", se je jezil Kobe. „Odkar stanujejo ti ljudje pri Vas, odkar poslušate njihove bedaste prepire o pomenu življenja in o namenu človeka, od tedaj se vrši v vas ta notranji preobrat."

„Motite se, gospod Kobe. Res je, da poprej nisem nikdar premišljevala o takih rečeh. Zadovoljna pa zaradi tega nisem bila in srečna tudi ne. Vedno me je mučilo neko hrepenenje, ki ga tedaj nisem razumela, neko koprnenje po tujem in neznanem. Ko sem potem začela občevati s temi ljudmi, ko sem začela čitati njih knjige, je bilo tako, kakor bi se razmikale pred menoj megle. Ti razgovori in te knjige so le pospešile moj razvoj; spoznala sem iz njih, česar bi me bile izkušnje sčasoma gotovo naučile."

„To so same domišljije; ti neumni pogovori in te vam še nerazumljive knjige so vsega krive. Zmešale se vam pojme in pregnale notranji mir."

„Ne, gospod Kobe. Verujte mi, da ni tako. Kar sta govorila danes Lipe in Jaklič, to sem že dostikrat slišala v različnih oblikah. Okužilo me to ni, kakor morda vi mislite."

„Pač, pač, Olga."

„Ne! Verujte mi, da ne! Lejte, po moji sodbi so Lipe in njegovi prijatelji prenapeti ljudje, dobrosrčni ljudje so, ki res tako mislijo kakor govore. Čas h tudi delajo tako, kakor govore; ali ti hočejo z glavo skozi zid in to je neumno. Rada jih imam vse, ali zdi se mi, da niso resni. Jaklič in njegovi prijatelji so pa norci, kratkomalo norci."

„Davi ste pa ravno tako govorili, kakor Jaklič ali pa rdeči krojač."

„Davi sem posebno hudo občutila svojo bedo. Tako rada bi bila šla z doma, tako me je mikalo na zrak, med ljudi, a nisem mogla. In takrat me je obšla taka mržnja do vsega sveta, kakršne dotlej nisem poznala."

Kobe je zmajeval z glavo in blede njegove ustne so šepetale: „Jaz vas ne razumem. Olga, jaz Vas ne razumem."

„Ah, gospod Kobe, saj jaz sama sebe več ne razumem", je vzkliknila Olga „samo to čutim, da se je v meni vse spremenilo. Tako mi je, kakor da se je v moji duši nekaj podrlo; tako, kakor da je bil v moji notranjosti napravljen oder, na katerem so stali kipci raznih vzvišenih boginj, modrosti in kreposti, ponižnosti in vdanosti in še mnogo drugih. A potegnil je ostri veter življenja in spoznanja. Ta oder se je podrl, te boginje so se razletele na črepinje in ostalo je samo pekoče neutešno hrepenenje. Saj sem vam že rekla, da so se razmeknile goste megle, ki so mi zakrivale razgled. Zdaj vidim daleč naokrog; v solnčnem svitu leži pred menoj krasen vrt, poln zelenja, dehtečega cvetja in srečnih ljudi. Na ta vrt hočem priti; pravico imam do tega, kakor vsak človek. A ta vrt leži daleč pred menoj. Pred vrtom je globoka voda. Čez to vodo moram priti, če hočem na ta vrt in jaz hočem, hočem, hočem — pa če bi se tudi pogreznila v blatnih tolmunih te vode."

„Olga, ali se vam blede?" Stari solicitator se je ustavil sredi ceste. Prestrašeno je gledal to drobno dekle, ki je stopalo kraj njega. „Olga, kar tu pripovedujete, to so blazne fantazije."

„Ne! Jaz sem žejna in lačna življenja in sreče in ne maram končati v tem smradu in v ti bedi, v kateri zdaj živim".

Govorila je strastno in skoro kričaje; govorila je s tisto divjo enerižijo, ki se pojavi, kadar je človek že premagal vse pomisleke, vse privzgojene nazore in vcepljene predsodke ter ne pozna nobenih obzirov več.

Kobeta je obšlo globoko usmiljenje do tega dekleta, ki je tako divje hrepenelo po uživanju in po sreči. Z nekako slovesnostjo ji je rekel:

„Gospodična Olga," poznam Vas, kar ste na svetu! Vem, da ste pravzaprav mehkega srca, srca, ki želi ljubezni in ki zna ljubiti; vem, da Vas zatirajo in izkoriščajo, da Vam kruti ljudje bijejo v obraz in teptajo Vaša čuvstva. Vse to vem. Vem tudi, da moje besede nimajo nobenega vpliva več na vas, da moje svetinje ne najdejo več odmeva v vaši duši. A vender Vam moram zaklicati zadnje svarilo: Zašli ste na pot, ki ni prava, vsaj po mojem mnenju ne. Želim vam, da bi bili pri vseh svojih korakih previdni in da bi bilo vaše srce mirno in pripravljeno na vse, kar Vas utegne zadeti — ko bodete bredli čez ono široko vodo, polno blatnih tolmunov, da dosežete vrt sreče in življenja. Želim Vam to, kajti sicer se zna zgoditi, da se bodete morali nekega dne odpovedati vsemu, po čemur hrepenite — in da bodete sramotno in brez dostojnosti obtičali v tolmunu ali se potopili v reki."

„Ah, gospod Kobe, vi ste dobri in pošteni; kakor kos dobrega domačega kruha ste, in lahko mi verjamete, da ga ni na svetu človeka, ki bi ga imela tako rada, kakor Vas". — —

„Čestitam, čestitam," se je posmehljivo oglasil Jaklič, ki je prav v tem trenotku izza vogala šentjakobskega župnišča zavil na glavno cesto in je slišal zadnje besede. „Mislil sem, da je gospod Kobe kot don Juan že stopil v zaslužni pokoj, sedaj pa vidim, da sem živel v velikanski zmoti. Čestitam, čestitam."

„Pustite te neumnosti", se je jezil Kobe. „Z gospodično sva govorila o tako resnih rečeh."

(Dalje prih.)

grške čete na Zagoričane ni bil namenjen bolgarskim vstašem, ki jih v teh krajih sploh ni, temuč so krvoločni Grki najbrže vsled verske mržnje napadli mirno k maši gredoče Bolgare. Med strašno razmesarjenimi mrtveci je bilo pet deklet izpod 17 let, nadalje 3 žene in 53 mož.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 30 aprila. Danes se razglasijo naredbe glede verske svobode starovercem in glede odprave verskih omejitev za rimske katolike in pripadnike drugih kristjanskih veroizpovedanj, kakor tudi glede mohamedanov.

Varšava, 30. aprila. Zaradi demonstracij šolskih oblastnij je sklenil finančni minister, da se zapro vse privatne trgovske šole ter se ne dajo več koncesije za take šole.

Francija in papež.

Pariz, 30. aprila. Da hoče Vatikan očiten boj zoper Francijo zaradi ločitve cerkve od države, povedal je papež dne 19. t. m. pariškemu kanoniku Jasparu, ki je bil v Rimu. Ko je bil razgovor o položaju katoliške cerkve na Francoskem, je rekel papež: »Ne bojte se ničesar! Imejte pogum in zaupanje. Ker je božji mojster hotel ustanoviti bojujočo (?) se cerkev, moramo biti vedno pripravljeni na boj. Boj je brezdvomno motenje reda, toda za napadene je umevno, da se upirajo.« Nadalje je povedal papež, da bo o pravem času spregovoril francoskim škofom, kakor brž bo treba prijeti za orožje. Nikakor pa noče »sovražnikom« poprej pokazati orožja. — Vsakdo bo pač razumel, da papež grozi iz istih vzrokov, kakor laja ponoči pes na vasi. Pes namreč ne laja zaradi vasi, temuč zaradi sebe.

Občni zbor „Slov. planinskega društva v Ljubljani“

se je vršil v soboto zvečer v »Narodnem domu«. Udeležba je bila prav povoljna. Predsednik, g. prof. Orožen, je v svojem nagovoru povedal, da društvo lepo napreduje, zakaj v pretečenem poslovnem letu je naraslo število članov za 300, tako da šteje osrednje društvo s podružnicami vred 2200 članov. Vsled smrti je izgubilo društvo 8 članov, med temi dva velika društvena odbornika gg. Rodéta in Škrjanca, ki sta volila društvu lepe zneske. V znak sožalja za umrlimi so se zborovalci vzdignili s sedežev. Nadalje je povedal, da so se pretečeno leto ustanovile štiri nove podružnice, in sicer šaleška, cerkniška, tržaška in idrijska. Med dobrotniki je omenjal posebno ministrstvo notranjih zadev in železniško ministrstvo, nadalje mestni zastop ljubljanski, posojilnice, korporacije in posameznike, od kojih je društvo prejelo večje zneske. Končno se je spominjal rodoljubnih dam — med njimi v prvi vrsti gospe dr. Kušarjeve — ki so nabirale prispevke za opravo Kadilnikove koče na Golici in Aljaževega doma v Vratih.

Poročilo tajnika g. Hauptmana priobčimo jutri.

Blagajnik g. dr. Förster je poročal o računskem zaključku in bilanci za leto 1904 in o proračunu za leto 1905. Dohodkov je bilo 15 527 K 89 vin. (koče so donesle 5303 K 26 vin.), izdatkov pa 17.196 K 44 vin. (koče so veljale 9544 K 61 vin.). Potemtakem je primanjkljaja 1668 K 55 vin. Društvena imovina (koče, posestva, pohištvo itd.) znaša 37.546 K 40 vin. Pasiv je 17 046 K 55 vin., potemtakem je čiste imovine 20.499 K 85 vin. ter se je društveno premoženje zadnje leto povečalo za okroglih 5090 K. Proračun za leto 1905 izkazuje 13.146 K dohodkov in 11 300 K 60 vin. izdatkov, potemtakem prebitka 1845 K 40 vin. Vsi računi so bili v lepem redu ter so se odobrili.

Na predlog g. dr. Kušarja, oziroma g. prof. Borštnerja je bil izvoljen enoglasno z vzklikom dosedanji odbor, namreč gg.: dr. Vlad. Förster, Jaroslav Förster, Jos. Hauptman, Fr. Korošec, Mikuš, Oražen, dr. Tominšek in Verbič, za namestnika pa Ivan Mlakar in Šusteršič (mesto odstopivšega A. Verovška). Za preglednika računov sta bila izvoljena Iv. Mejač in Henrik Lindtner.

Pri raznih nasvetih je predlagal g. dr. Kušar, naj bi društvo v čakalnici novega poslopja mestne hranilnice razstavilo slike najlepših pokrajin v ličnem albumu. — Gosp. dr. Oblak se je izrekel proti gradnji planinske koče na Javorniku ter vprašal, v koliko je pri tem angaževano osrednje društvo. Odgovarjal je g. dr. Föerster, ki je povedal, da osrednji odbor ne more podružnici braniti gradnje, zakaj podružnica zgradi kočo brez subvencije. V debato so posegli v prilog koči gg. Mandelj, dr. Kušar, Orožen in Gregorec. — G. A. Beg je opozarjal, kake važnosti bi bilo, da se spravijo slike naših zanimivih pokrajin v mednarodno panoramo, kakor se je deloma že obljubilo. Odgovarjal je g. prof. Macher, da je zadeva v najboljšem tiru ter so slike že naročene. Nato je predsednik zaključil sejo, nakar je g. prof. Macher otvoril razstavo slik amaternih fotografov, navajal razstavljalce ter pojasnoval razstavljene slike. Udeležilo se je razstave 12 fotografov, in sicer: 1. inženir M. Klodič pl. Sabladovski (5 oljnatih slik Triglavskega pogorja, in sicer: Aljažev stolp ob solnčnem vzhodu, Kredarica s Triglavom. Vodnikova koča na Velem polju, Triglav z Bohinja in Marije Terezije koča s pogledom na Triglav). 2. P. Metod Schneditz 50 diapozitivov za stereoskop (jugoslovanske pokrajine) ter še 16 večjih pokrajinskih slik in študij. 3. Josip Zazula, davčni kontrolor v Idriji, 5 slik posnetih z Javornika, idrijske pokrajine in rudnik. 4 Melhijor Rautar 12 slik izpod Mangarta. 5. Pavel Skaberne 20 slik Triglavskega pogorja, Ljubljane in okolice. 6 Ivan Lampreht je razstavil sliko »rajnega« Žigertova stolpa. 7. A. Gregorec 3 slike iz »Pekla«. 8. Srečko Magolič 10 slik (študija, Vrata, Peklo, ladjica na morju itd. 9 Jos. Kavčič 18 slik Višarij od raznih strani in ob raznih prilikah. 10. Leo Rogel (iz Pekla). 11. Brezimenski je poslal 2 sliki Bohinjskega jezera in 12. Tržaška podružnica je poslala sliko nove čudovite podzemske jame »Dimnice«. Slike, posebno starejših amaterjev, ki so že pravi umetniki, so bile res krasne ter so ostale razstavljene še v nedeljo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. maja.

— **Nadvojvoda Josip Ferdinand** je imenovan polkovnikom, ostane pa za sedaj še v Ljubljani. Imenovan je tudi imeteljem pešpolka št. 45. Tem povodom mu je vojaška godba priredila sinoči serenado.

— **Ljubljanski obč. svet** ima v torek dne 2. t. m. ob šestih zvečer sejo. Na dnevnem redu so naznanila predsedstva in poročilo o izidu letošnjih dopolnilnih volitev v občinski svet, dalje volitev podžupana, osmero stalnih odsekov in dopolnilne volitve v posebne odseke. Nadalje poročila o dodatni dovolitvi kredita za neke poprave v mestni ljudski kopeli; o prošnji dirkališke zadruge za odpis najemščine; o magistratovem dopisu, tičočem se občinskega sveta sklepa, da bi se najemščina za mestno košnjo pobirala takoj pri licitaciji; o županovem dopisu v zadevi nakupa »češkega naučnega slovnika«; o prošnji »Slovenskega planinskega društva« za prispevek k nakupu fotografičnega aparata za stereoskopne slike; o podaljšavi kanala od Rimske do Tržaške ceste; o napravi kanala v Škofjih ulicah; o računskem sklepu zgradbe mestne dekliške osemrazrednice pri Sv. Jakobu; o spremembi parcelacije posestva »Kmetske posojilnice ljubljanske okolice« ob Dunajski cesti in Sodnijskih ulicah; o napravi novega kanala z Miklošičeve ceste do Ljubljanice; o spremembi regulačnega načrta ob domobranski vojašnici; o prošnji šolskega vodstva na Karolinski zemlji za dodatni prispevek za samoučila; o prošnji stolnega kapitelja za odpis zneska 96 K 38 vin. za večjo porabo vode v Medjatovi hiši; o podelitvi službe načelnika popisovalnemu uradu; o prošnji neke uradniške vdove za zvišanje pokojnine; o prošnji neke uradniške vdove za podporo; o prošnji za povrnitev pogrebnih stroškov po vdovi nekega mestnega uslužbenca; o povišanju kredita za kurjaške plače pri zajemalnici v Klečah; o nekega elektrarniškega uslužbenca prošnji za trimesečen dopust in bolniško podporo

— **Neverojetna umazanost.** Takozvana Medjatova hiša na Dunajski cesti je last stolnega kapitelja. Kako so rajnko Medjatovko duhovniki na smrtni postelji pestili in trpinčili, da jim je zapustila svoje veliko premoženje, o tem vedo starejši Ljubljančanje marsikaj zanimivega povedati. Kapitelj je dobil torej hišo zastonj in vleče iz nje prekrasne dohodke. In vzlic temu, vzlic dejstvu, da ima stolni kapitelj sploh velikansko premoženje, ga ni sram, beračiti pri mestni občini, naj mu mesto daruje 90 K, beri devetdeset kronic, za preveč porabljeno vodo v Medjatovi hiši. Stolni kapitelj ima milijone denarja in berači pri občini za 90 K! Z dnevnega reda jutrišnje seje občinskega sveta je razvideti, da pride ta prošnja že jutri na razpravo. Radovedni smo, kak odgovor dobi kapitelj; upamo, da bo primerno zasoljen.

— **Za državnozborski mandat Maribor-Ptuj,** ki ga je imel dosedaj dr. Wolffhardt, še nemška ljudska stranka ni določila kandidata, oziroma se je menda zgodilo to včeraj, ker je mariborski župan sklical župane mest in trgov v tem volilnem okraju na posvetovanje. Svoje kandidate po postavijo tudi Schönererjanci (nekega Wastiana iz Gradca), socialni demokratje in Slovenci.

— **Cerkev je na prodaj** v Volči v Poljanski dolini. Ljudje so prišli ob običajno mašo, ker so na velikonočni ponedeljek — plesali. Farji so znoreli in so vzeli ljudem mašo — zdaj se pa cerkev proda za vsako ceno. Kaj ko bi nekateri rodoljubi zložili denar in kupili cerkev ter jo priredili za gledališke predstave?

— **Vojaška vest.** G. dr. Jos. Strašek, okrajni zdravnik v Brežicah, je postal asistenčni zdravnik pri 87. polku.

— **Socijalni demokratje** praznujejo parcijalno 1. majnik. Izdali so tem povodom poseben slavnostni spis. Dopoldne so imeli v kazini zborovanje.

— **Različnim dopisnikom v ravnanje.** Zgodi se večkrat, da dobivamo dopise, važne in nevažne. Eden se podpiše »napredna stranka«, drugi podpiše »Liberalci« ali kaj podobnega. Zgodi se tudi, da dobivamo ogorčena pisma, zakaj teh dopisov nismo priobčili. V splošno ravnanje povemo, da takih dopisov načeloma ne priobčujemo. Kdor hoče, da kaj priobčimo, se mora podpisati. Ako ga poznamo in vemo, da je verodostojen, je prav, ako ga ne poznamo, se informujemo o njem. Anonimnim dopisom pa je naš list zaprt.

— **Odbor „Društva slov. književnikov in časnikarjev“** prosi vse one gospode, ki so prijavili svoj pristop k društvu, da pošljejo svoje prispevke na naslov društvenega blagajnika gosp. J. Dimnika, vodje 1. deške ljudske šole v Ljubljani. Časnikarji in književniki po poklicu plačajo vstopnine 2 K in mesečnino po 1 K, drugi književniki in časnikarji pa vstopnine 2 K, mesečnine pa 50 v. Odbor prosi izvenljubljanske člane, da agitirajo za društvo in marljivo nabirajo podporne člane!

— **Izredni občni zbor društva ljubljanskih posestnikov** se je imel vršiti dne 29. m. m. pri Maliču. Na zborovanje pa je došlo samo kakih 10 hišnih posestnikov, radi česar je bilo seveda nemogoče vsako razpravljanje in sklepanje. G. dr. Gregorič je rekel, da ne ve, ali naj se skliče drug občni zbor ali pa naj se sploh nikdar več ne skliče.

— **Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo** je priredilo v soboto zvečer svojemu načelniku, gospodu Ludoviku Striclu, ki je praznoval ta dan 30letnico kot izvršujoči član tega društva in 30letnico svojega dimničarskega obrta, bakljado in na to slavnostni večer v hotelu „Ilirija“. Kakor baklada, tako je tudi slavnostni večer bil dokaz, kako priljubljen je bil jubilar pri društvu in koliko simpatiji vživa med občinstvom. Zadnje se je pokazalo pri bakljadi, ko je mnogobrojna množica živahno klicala slavljencu krepki „živio“, prvo pa pri obojem. Ljubljanski ognjegasci so se polnoštevilno udeležili bakljade in slavnostnega večera. Zadnjega se je udeležil tudi gospod župan Ivan Hribar. Podnačelnik Turk, ki je predsedoval slavnostnemu večeru, je v svojem govoru omenil, da zasluge, katere si je stekel Stricel tekom 30 let pri društvu, niso malenkost, ampak velike važnosti. Stricel je bil vedno in vsak čas na svojem mestu, kadar se je šlo za korist bližnjega, in se ni strašil nobene nevarnosti, nobene nesreče. Da je društvo na takem mestu, kot je dandanes, je predvsem zasluga Stricleva, za kar mu ve hvalo vsak, ki pozna eminentno socijalno važnost gasilnega in reševalnega društva. Izročil je potem gospodu Striclu zlato uro z verižico; na uri je stal napis: „Gasilno in reševalno društvo svojemu načelniku“. Gospod župan Hribar je omenjal mnoge zasluge Stricleve tekom njegovega delovanja; zato je bil odlikovan pred par leti, da je postal častni ravnatelj. Napije mu nato in mu zakliče krepki: „Na pomoč!“ Gosp. Stricel se je nato zahvalil za izkazano mu prijaznost. Kar je storil, storil je samo iz dolžnosti, ki ga veže napram svojemu bližnjemu. Da se je društvo tako lepo razvilo, ga prisrčno veseli, priznati se pa mora, da je to bilo mogoče le v združenimi močmi. Kakor se je do zdaj trudil, da izvršuje to nalogo, tako bo tudi v prihodnje po svoji moči delal vedno v prospeh društva. Gromoviti „živio“ in „na pomoč“ — klici so zaorili na to med ognjegasci. Gospodu jubilarju so došle brzojavne čestitke iz Vevč, Litije (dve), Borovnice, Kamnika, Ribnice, Vrhnike (dve), Karlovca, Krškega, Škofljice, Boh. Bistrice, Gradca (dve), Bleda, Radovljice, Vižmarjev (dve), Novega mesta in Opatije. Vse to in mnogobrojni govori ognjegascev je pričalo, da je za društvo gospod Stricelj duša, brez katere bi društvo ne moglo živeti. Njegova prijaznost je ljuba vsakemu, zato so mu pa tudi vsi brezmejno vdani. Slavnostnega večera so se udeležili tudi načelniki zunanjih gasilnih društev, kot iz Gameljnov in od drugod. Da je društvena godba neumorno in pohvalno svirala in da je pevski zbor ljubljan. ognjegascev točno in častno rešil svojo nalogo, je mnogo pripomoglo, da se je slavnostni večer tako lepo izvršil. Jubilarju pa kličemo: Na mnoga leta!

— **Javna vinska pokušnja** v tukajšnji deželni vinski kleti je nocoj od 7.—9 ure.

— **Slučaj ali zločin?** Iz Zgor. Šške se nam piše: Za Matjanovo ledenico so našli štrajkujoči mizarli 26 m. m. popoldne mrtvo žensko. Bila je to Mina Potočnik, 74 let stara revna samica. Kot sestra rajnke Marovtovke je imela kot v hišici za Matjanom. Nikdo v hiši stanujočih zapuščene revice ni pogrešal. Ležala je blizo svojega doma v hribu vso noč do druzega popoldne mrtva in, kakor ljudje sploh sodijo, zadavljena. Glavna ruta je ležala ob strani, jopič in krilo raztrgano, deloma krvavo, vrat temno višnjev... Na lici mesta ni bilo ogleda. Javnost pričakuje, da bo uradna preiskava razjasnila skrivnostno smrt stare Mine.

— **Justični erar kot inkvizitor!** Na velikonočno soboto letos je »Slov. Narod« prinesel notico o kranjskogorskih sodnih in davčnih uradih, ki so milo rečeno, za uradništvo, ki je obsojeno živeti dan za dnevom v tistih zaduhlih kamrah na pol razpadle bajte — morilna jama! Posestvo, kjor so nastanjeni ti uradi, je državna lastnina in kdor se hoče prepričati o naravnost škandaloznem upravljanju državnih organov — višjih namreč! — naj pride v Kranjsko goro. Strehe so luknjičaste, da lije ob deževnem času curkoma v poslopja, okna razpadla, deloma brez šip, peči razbite — skratka celo posestvo napravlja vtis mandžurskega bojišča. In tu notri mora državi zvesto in zelo pridno uradništvo, ki je baš sedaj vsled gradbe nove železnice z delom kar najbolj preobloženo, prebiti cele dneve, tedne, leta... Ali je potem čudno, da uradniki bolehajo, trpe velike bolečine po bolnicah ali pa znore... Vsakemu je še v spominu žalostna usoda davčnega kontrolorja Jereba, ki je bil eden najdelavnejših uradnikov davčnega resorta in ki je šel, se izgubil in ni vrnil nikoli več. Vzrok? Slabi uradni prostori, ki so vplivali zelo na življenje tega uradnika. Naj navedemo le par detajlov. Zapori sodišča so neprestano napolnjeni delavcev in drugih ljudi iz Hrušice. Pod temi zapori ima stanovanje sodni sluga Lukesch. Strop v njegovem stanovanju se je pobesil, počil je že in bila je velika nevarnost, da se strop udre in pokoplje celo družino. Vse to justični erar dobro vé, ali gane se ne. Da se prepreči nesreča, morali so strop podpreti s tramovi. Ob deževnem času lije (to je edino pravi izraz) skozi vežo v to stanovanje voda... Kakšne pa so razmere sploh označuje to dovolj dejstvo, da je nedavno neki zdravnik, ki je imel opravka pri sodišču (zaporih) nalezel nekaj malega; kaj, to si lahko vsak misli. Pozimi vlada v uradnih prostorih silen mraz, ker so peči nerabne in razbite ter so pod pisarnami prostorne kleti. Kako prijetno je v teh pisarnah se razvidi iz tega, da so uradniki v roke in noge ozebli, ali dobili protin ali pa celo kaj hujšega, kakor n. pr. gospod c. kr. kancelist Žirovnik, ki je težko zbolel. Razvalina, kjer so nastanjeni uradi pa hrani v sebi tudi vsepolno raznega mrčesa. Nič nenavadnega ni, če prileze nenadoma iz kakega kupa aktov na dan škorpijon. Tudi na stenah v pisarni se mnogokrat pojavijo te čedne živalice, ki so — po mnenju justičnega erarja — vendar zelo nedolžna bitja. Zidu justični erar po mestih cele palače za sodne in davčne pisarne; po deželi pa so prisiljeni biti uradniki mnogokrat v luknjah, ki bi se jih vsak delavec branil in to upravičeno. Medtem pa presegajo uradni prostori v Kranjski gori vse meje. Takih uradnih pisarn ni najti niti na Turškem. Uradnik, ki je imel nesrečo, biti obsojen na take, vsaki higijeni in zdravju naravnost v obraz bijoče pisarne, je prisiljen k počasnemu samomoru. In to je škandal avstrijske sorte. Omenjeno je že, da sta baš kranjskogorska sodnija in davkarija sedaj z delom daleko preobloženi. Tu bi moral tudi justični erar storiti svojo dolžnost. Pa je ne. On moli in s kruto svojo roko opravlja rabeljski posel. To je moderna inkvizicija! Uradna poslopja v drugih deželah so dostikrat naravnost vzorna. Zakaj se zanemarja ravno Kranjsko? Ali na Kranjskem ni davkoplačevalcev? Slučaj kranjskogorski kaže, da je treba slovenskim državnim poslancem tudi glede te justične in državne cvetke, storiti potrebno, da ne zraste ta cvetlica do neba. Iz humanitarnih ozirov pa je potrebno, da se mučenikom v Kranjski gori naglo dá zadoščenje s tem, da se preskrbi nove uradne prostore. Opisali smo ta slučaj, ker je jako značilen, in priporočamo merodajnim krogom, da o tem premišljajo!

— **Kdaj se stori smrten greh?** To vprašanje je rešil jezuvit Kunstelj velikonočni ponedeljek na prižnici v Gorjah pri Bledu. Dejal je: Če pride fant k dekletu vasovat, je to že smrten greh, pa naj on zunaj pod oknom kleči in rožni venec moli in če tudi dekle v sobi isto dela. Mi pa mislimo, da so tako stroge postave določene le za lajike, za »gospode« ni takih tiranskih krutosti.

— **„Slovenskega planinskega društva“ podružnica za kranjski okraj** priredi prihodnji čas sledeče izlete: 1. v nedeljo dne 7. majnika čez Sv. Jošt-Sv. Mohorja Jamnik v Kropo in Kamnogor co. Odhod točno ob 7. uri zjutraj. Pri neugodnem vremenu preloži se ta izlet na 21 majnika. 2. V četrtek 1. junija, na praznik Vnebohoda čez Sv. Katarino Grmado v Škofjo Loko. Odhod z vlakom zjutraj ob 6.26. Povratek zvečer po dogovoru z vlakom ali vozovi. Pri neugodnem vremenu preloži se ta izlet na nedeljo 4. junija. — 3. Za v nedeljo dne 14 maja vabi pa tržaška podružnica k izletu v Divačo, oziroma v divaško vilenico (jamo), katera je prešla sedaj v last planinskega društva in se odlikuje po posebni krasoti in čistosti kapnikov. Jama bode ta dan posebno krasno razsvetljena, popoldne pa v Divači ljudska veselica na prostem. Voznina iz Ljubljane do Divače bode za ta izlet najbrže znižana ter se nudi takrat prav ugodna prilika za obisk kraškega sveta. Podružnični odbor vabi najvljudneje k udeležbi. — Opomba. Za posamezne izlete ne bode cirkulirala še posebna pola. Eventualna pojasnila daje radovoljno podružnično predsedništvo in tajništvo, Meseca junija slede najbrže izleti k svečanostni otvoritvi koče na Golici in na Višarje, o čemer sledi svoječasno obvestilo.

— **Učiteljsko društvo za radovljiški okraj** ima v četrtek, dne 4. maja t. l., popoldne ob polu 3. uri na Jesenicah poleg hospitacije v 3. in 4. razredu tudi svoj redni občni zbor z navadnim sporedom.

— **Semenj v Selcih.** V sredo, dne 3. maja, bo v Selcih letni živinjski semenj. Na ta semenj se opozarjajo vsi živinorejci in kupčevalci z živino. Nadejati se je, da se postavi na semenj mnogo lepe živine.

— **Ustanovni občni zbor telovadnega društva Ilirski Sokol v Ilirski Bistrici** vršil se je pretečeno nedeljo ob precejšnjem številu gostov, kakor tudi domačinov. Občnega zbora udeležili so se: telovadni društvi »Sokol« iz Postojne in Voloske po deputacijah in podstarosta ljubljanskega »Sokola« g. dr. Vladimir Ravnihar, kateri je v kratkem razložil ideje in namen Sokolstva v sedanjem času. Občni zbor izvolil je nastopni odbor: Starosta Samsa Josip; podstarosta Domladis Albert; načelnik Jerala Janko; odborniki, Batista Anton, Bilc Robert, Ludvik Avgust, Strnad Radovan, Žnideršič Anton in Žnidaršič Josip. — Kot prvi ustanovni član (I. vrste) telovadnega društva »Ilirski Sokol« so »Rojaki živeči v Trstu«, kateri so poslali znesek 100 K. Društvo ima dosedaj 63 izvršujočih in podpornih članov.

— **Ukradena ameriška pisma.** Vsled naredbe celjskega okrož. sodišča se okoli Celja in Zidanega mostu še nadalje iščejo ame-

riška pisma, ki so bila na vlaku pokradena in izropana denarja. In res so orožniki blizu Zidanega mostu ob železnici in po jarkih našli še 71 odprtih ameriških pisem, dočim je neki pismonoša blizu Trbovelj tudi našel še 40 takih pisem. Zaprti poštni uslužbenec Nemetz trdovratno taji.

— **Strela je udarila** na veliko soboto v stolp župne cerkve v Šmartnem pri Slov. Gradcu. Od strelovoda je odletela strela ter oplazila neko deklico tako, da se bori s smrtjo.

— **Umrla** je v soboto na Bledu gospa Marjeta Pretner roj. Pogačar, mati tržaškega odvetnika dr. Mateja Pretnerja.

— **Garnizija v Kanalu.** Dne 28. m. m. je prišla nova garnizija v Kanal. Vojaki so sami kranjski Slovenci. Sprejem vojaštva je bil naravnost impozanten.

— **Veliki slavnostni izlet v Divačo** priredi tržaška podružnica Slovenskega planinskega društva v nedeljo, dne 14. maja t. l., da s posebnim sijajem proslavi prevzetje uprave divaške vilenice (Cesarjevič-Rudolfove jame). Že nekaj mesecev se pridno popravlja v jami, zamenjavajo ograje, popravljajo in napravljajo pota itd. Poprave in pa, da se razširi po širnem svetu glas o prekrasnih divotah tega podzemeljskega doma, zahtevajo ogromnih žrtev. Podružnica je nabavila večje število acetilenskih svetilk, da na posebno čaroben način razsvetli jamo. V nedeljo, dne 7. maja je preskušnja razsvetljave. Odbor se ne straši stroškov, da pokaže dne 14 maja ta kraški biser v polni krasoti. Vrše se pa tudi v Divači priprave, da se sprejmo izletnike na uprav presrčen način. Lokalni odbor divaški pripravlja lep sprejem. Tržaška podružnica in osrednji odbor sta prosila za znižano vožnjo za to priliko in ni dvoma, da bodo železniške uprave ugodile. Iz Trsta bo vozil zjutraj poseben vlak. Takoj po prihodu vlakov bo poset jame in bo ista slavnostno razsvetljena od 10. ure zjutraj do 3. popoldne. Igrala bo v jami godba. Narodna društva se že oglašajo in se jih mnogo udeleži korporativno z zastavo, kar bo dalo tej slavnosti vseslovenski značaj. Po obedu se vrši v prekrasni dolinici pri Divači velika ljudska veselica in na večer sredi vasi ljudski ples. Pri veselici bodo nastopala razna pevska društva ob zvokih godbe. Natančnejši program se priobči pravočasno. Iz Trsta je pričakovati ogromne udeležbe in upamo, da ta dan prihite rodoljubi iz vseh pokrajin občudovat naše podzemeljske lepote, zakaj — kakor zatrjujejo dobri poznavalci jam — presega nežna lepota divaške jame v marsičem celo postojnsko jamo. Radi obeda v Divači je potrebno, da društva, kakor tudi posamezniki javijo odboru tržaške podružnice »Slovenskega plan. društva (Trst Via Chiozza 8) pravočasno svojo udeležbo. Dne 14 maja vsi v Divačo!

— **Požar** je upepelil 23. aprila v Kopru hišo z vsem poslopjem. „Piccolov“ dopisnik je že pohvalil svoje ognjegasce, le tega ni povedal, da so bili pijani in da je moral občinski stražnik enega proč spraviti, ker se ga je bil preveč nalezel. „Picc.“ dopisnik pa ni videl čuvajev iz kaznilnice, katerih je bilo najmanj 12 in ki so s svojo brizgalnico prihiteli na pomoč in omejili ogenj, da se ni razširil na bližnje hiše. Tudi civilstva ni videl „Piccolov“ dopisnik, čeprav so neumorno pomagali goniti kaznilnično brizgalnico. Slabo vidi „Piccolov“ dopisnik!

— **Noč je vzela** nekako v sredi tedna komptoarista Karola Rebeka in slaščičarja Ivana Gottharda s Starega trga. Gotthard je vzel s seboj ves denar in še celo hranilničnim knjižicam svojih otrok ni prizanesel. Popustil je tudi več dolgov. Šla sta gotovo v Ameriko, ker sta še iz morskega pristanišča poslala »zadnji pozdrav« v Ljubljano.

— **Dekleta, ne kažite prstanov!** Dne 8. pr. m. je mizarski pomočnik Martin Z. toliko časa nagovarjal natakarico Marijo Gorjančevo, da mu naj pokaže prstan, da ga je res dobil. Z. je prstan del na prst in odšel. Ko je pa čez par dni Gorjančeva zahtevala svoj prstan nazaj, se je začel Z. izgovarjati, da se mu je strl in ga je dal v popravilo, potem, da ga je izgubil, a slednjič pa je priznal, da ga je v neki kavarni še isti večer zapil.

— **Pretep.** V soboto ponoči je nastal v neki gostilni na Žabjeku med vojaki in civilisti prepir, ki se je končal s pretepom. Treba je bilo treh krepkih policijskih moči, da so napravili mir s tem, da so osem najhujših pretepačev spravili pod ključ.

— **Specialist.** V soboto ponoči je bila v veži nekega tukajšnjega hotela podobarju g. Ivanu Petroviču vzeta s kolesa acetelen svetilka, vredna 11 K. To je že četrti slučaj, da ponoči nekdo krade svetilke s koles.

— **Tatvina.** Hlapcu Ivanu Kosmaču je neki tat ukradel iz kovčega 4 K vredno srajco. Tat, ki je znan, si je takoj prebral službo.

— **Pobegnil** je v soboto 13letni kurjačev sin Jožef Klemenc iz Spodnje Šiške št. 213. Deček ima rjavo obleko, kratke hlače, črne nogavice in bel slamnik. Deček je najbrže ušel zaradi slabega spričevala.

— **Poseben vojaški vlak** je šel sinoči ob polu 12. skozi Ljubljano. Peljal je iz Galicije bataljon lovcev, ki bodo baje štacionirani ob italijanski meji v obližju Kormina.

— **Izpod policijskega nadzorstva** je pobegnil 44letni Pavel Omejc iz Medvod.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 10 Slovencev in 20 Hrvatov, nazaj pa je prišlo 40 Hrvatov. V Meran je šlo 150, v Schebs 160, v Inomost 90, v Heb pa 70 Hrvatov. 70 Slovencev je šlo v hrvatske šume, 170 laških zidarjev se je peljalo na Dunaj. 100 Hrvatov je šlo iz Heba domov. — V soboto je šlo v Ameriko 9 Hrvatov in 9 Slovencev. 150 laških zidarjev je šlo v Zagreb in Budimpešto, 84 slovenskih tesačev je šlo na Koroško, 43 Hrvatov v Heb, 25 v Podbrdo, 18 pa v Hrušico. V Podbrdo je šlo tudi 16 Slovencev.

— **Ljubljanska mestna hranilnica.** V poročilu o sobotni slavnostni otvoritvi mestne hranilnice je pomotoma izostalo ime deželnega glavarja gosp. Otona pl. Detele, ki se je otvoritve udeležil.

— **Hrvatske novice.** — Dr. Franka Potočnjaka postavijo opozicijonalci, Hrvatje in Srbi za svojega saborskega kandidata v petrinjskem okraju. — Roparski napad pri belem dnevu. Blagajničar drž. železnice je poslal slugo Totha z večjim zneskom denarja na pošto. Toth pa trdi, da ga je na ulici napadel neki kolesar ter mu odvzel denar. Ker pa se sumi, da se je Toth nalašč neznatno ranil, da je rop fingiral, so ga zaprli.

* **Morilca Klein pred sodiščem.** V soboto zvečer se je izrekla obsodba. Pri Frančiški Klein so porotniki potrdili vprašanje zaradi zavratnega umora ter je bila obsojena na smrt, dočim je Henrik Klein bil obsojen zaradi sokrivde v 8letno ječo. Za Frančiško Klein je njen zagovornik prijavil ničnostno pritožbo.

* **Resnica — obrekovanje.** Kapitan in prvi krmilar na neki trgovski ladji sta se hudo črtila. Nekega dne je zapisal kapitan v javno raportno knjigo: »Krmilar danes pijan.« — Beležka je bila resnična in kapitan se je branil isto popraviti. Drugi dan je bilo čitati v knjigi: »Kapitan danes trezen.« Kapitan je besnel, toda krmilar besed ni hotel popraviti, ker so bile resnične.

* **Nežnočuten sin.** Pred graškim sodiščem se je te dni zagovarjal kmečki fant J. Nuster iz feldbaške okolice, ker ga je lovski čuvaj zalotil s puško v gozdu ter so njegovi sledovi tudi vodili k zanjkam, v katere se je bil ujel zajec, o čemer je pričala zajčja dlaka na mestu. Nuster se je izgovarjal, da je šel usodnega dne v gozd le iz nežnočutja. Njegov oče se namreč namerava zopet oženiti ter je imel omenjenega dne doma sestanek s svojo izvoljenko, in on kot nežnočutni sin ju ni hotel motiti. Sicer pa da ima tudi pozimi navado hoditi v gozd občudovat veličanstva božjega stvarstva. Sodišče pa ni hotelo imeti usmiljenja z njegovo nežnočutnostjo in dovzetnostjo za naravo, temuč ga obsodilo v 14dnevni zapor.

* **Dragi gospod cesar!** V nekem nemškem mestecu ima delavec Krause 12letnega sina, ki je obiskoval domačo ljudsko šolo. Deček si je po končani ljudski šoli želel v srednjo šolo, toda oče nima za to denarja. Deček je dolgo razmišljal, potem pa je pisal cesarju sledeče pismo: »Dragi gospod cesar! Jaz sem, hvala svojemu učitelju, dovršil tukajšnjo ljudsko šolo. Zelo rad bi učenje nadaljeval, toda moj oče in mati sta velika reveža. Ker se tudi jaz, dragi cesar, imenujem Viljem kakor Ti, in ker sem se kakor Ti rodil 27. marca, prosim Te lepo, da mi pomagaš.« Cesar se je res zavzel za dečka, ter naročil, da ga pošljejo v realko.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

»Kmetijsko društvo« na Dolenji Dobravi.

(Dalje.)

Martin Peternel je bil za blagajničarja od 19. oktobra 1900. Zna le za največjo silo pisati! On se ni brigal za nobeno drugo reč kot za to, kar mu je Jeraša denarja dal. V štraco ni nikoli pogledal. Še ne ve, kaj je to štraca. Njemu je zadostovalo, da sta s komijem denar preštela, kadar mu ga je izročil. Žust od komija ni nikoli prejemal nobenega denarja, le on Peternel, ki pa tudi drugega denarja ni nikoli prejemal. Za celo leto 1901. manjka vsakega zapiska. Žust kot načelnik je dobival od Peternela vsote, s katerimi je plačeval upnike. Sprva je prinašal potrdila o plačanih zneskih, naenkrat so pa izostale vsake potrditve. Peternel ga je opomnil na to, a Žust mu je izjavil, da jih nikjer ne dobi več. Odborove seje so po pričinem mnenju popolnoma brez pomena. Žust je položil knjige pri seji na mizo, jih razgrnil in dejal: »Poglejte!« In mi smo gledali, da je bilo nekaj zapisanega. Včasih smo tudi primerjali, pa nam je vedno vse »štimalo«, ker razumel se ni nihče nič.« Koliko je komi Žustu izdal denarja in koliko se je v knjige vpisovalo, ne ve nič, ker se ni hotel v delokrog drugega vtikati. Pri inventarju, je povedal Peternel, je bil vedno zraven. Navadno so zmerili blago, včasih so pa tudi kar počez vzeli kako stvar. Povedal je priča pozneje tudi, na je bil najprej **nadzornik** in da je po njegovem prizadevanju prišel Jeraša v društvo kot komi. Ta je imel popolnoma proste roke in je lahko na upanje dajal, kolikor je hotel, ker so mu dovolili. Koliko je zdajal na upanje in če so ljudje vračali, Peternelu ni znano, ker kontroliral ga ni nikoli. On se je zanesel na vsakega in tudi na Žusta. Tega so sumili pozneje, da kak društven krajcar pade v njegov žep, ker je nobel živel, ter je prav pridno šnops pil!

Janez Bogataj je bil koj spočetka v odboru. Bil je samo odbornik, ki se ni brigal prav za nobeno reč. Šele ko je Stanonik odstopil, se je nekoliko zmenil za društvo. Odborovih sej se je malokdaj udeleževal. Kadar se jih je, pa tudi ni bilo nič posebnega pri njih. Blagajniške knjige so le nekoliko pogledali, ker se jim ni zdelo potrebno, saj navidezno je bilo vse prav. Ko je bil tekom leta polom kmetijskega društva v Poljanah, začelo je Bogataju iti po glavi: kaj ko bi se tudi v Dol. Dobravi sličnega primerilo! Zlasti ker je še Žust nekoliko preveč po ošterijah hodil in bil večkrat pijan, kot mu je njegova kovaška obrt in 14 gld. mesečnega zaslužka pri društvu dopuščalo. To je bil tudi vzrok, da je skušal Žusta proč spraviti, kakor priča gori omenjeni njegov pogovor s Stanonikom.

Prča Janez Jeraša izpove, da je prišel v društvo kot komi 15 novembra 1899 in da je ostal tam do 15 maja 1903. Kupoval je majhne reči, toda vse sproti zapisaval v knjižico; ena izmed takih knjižic se je izgubila. Jeraša trdi z vso odločnostjo, da je popolnoma izključeno, da bi bil on pozabil kdaj kaj zapisati. Ako je čez dan pozabil kaj zapisati, zapisal je zvečer, ko je denar seštel, kot preostanek v knjigo, ali pa si je pomagal s tem, da je na kako gotovo osebo zapisaval. Tako ima, kakor je razvidno iz knjig, Žust nekatere dni vpisane precejšnje vsote, ki so nastale na ta način kot njegova vplačila.

S tem je bilo zaslišavanje prič končano.

Sodnik je prebral na to očitke državnega pravdništva proti obtožencu.

Ti očitki so:

a) da je več izdatkov vkniženih nego jih je bilo v resnici;

b) v blagajniški knjigi so nekatera vplačila dvakrat vknižena,

c) večkrat je vpisan kak znesek kot izdatek trgovcem, ki nimajo tega vpisanega v svojih knjigah,

d) v štraci je manj izdatkov vpisanih nego v blagajnični knjigi,

e) različne druge nerednosti kot s trgovcem Koširjem itd.

Sodišče se je bavilo nato zlasti z očitki pod b) in c) in je vzelo štiri slučaje iz obtožnice, primerjalo društvene knjige med seboj, a na noben način se niso dale raztolmačiti uprav čudovite diference med različnimi zapiski in zaznamki enega in istega dneva.

Na to sta bila zaslišana gospoda izvedenca. Izjavila sta, da so vse knjige tako pomanjkljive, da je sploh nemogoče pri takih okoliščinah voditi kako redno in uspešno knjigovodstvo. V knjigah so na mnogih mestih popravki, kar že dokazuje, da so se delale nepravilnosti. Bilance so se delale v Ljubljani, kar izključuje docela, da bi mogle biti pravilne in da bi imele kako realno podlago. Sploh se pa pri takem knjigovodstvo ne da napraviti nobene prave bilance. Ko sta izvedenca primerjala gotove dneve in zneske teh dnevov v knjigah, si nista mogla različnih diferenc na noben način raztolmačiti. Da bi bil Žust kaj poneveril ali defravdiral, se pa nikakor ne more reči, ker se to iz knjig ne da razvideti. Zvedenca sta našla pri pregledu knjig, da presegajo izdatki vsoto, ki bi morala pravzaprav obstojati, za 1727 kron. Kaj takega pa ni mogoče, ker vsakdo more le toliko izdatkov imeti, kolikor ima denarja. Ko sta pa seštela vse one zneske, kateri so bili v knjigah po dvakrat zapisani, dala je enotna vsota teh zneskov ravno 1727 kron, tako da se prejemki in izdatki popolnoma ujemajo.

Obravnava se je na to v petek zvečer ob 7. uri prekinila in nadaljevala potem v soboto dopoldne.

(Konec prih.)

Kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade. Baje od tercijalk nahujskani dimnikarski mojster Ivan Krnc je tožil gospo Ivano Miklavčič, soprogo uslužbenca mestne elektrarne, ker ga je ta tako po glavi udarila, da je bil ves zelen. Krnc celo trdi, da si pred Ivano Miklavčič niti življenja ni svest. Ker je Miklavčič pri obravnavi trdila, da je tudi Krnc njo tako udaril, da je imela na glavi kožo prebito, ter sta to tudi dve priči potrdili, sta bila obsojena oba, in sicer Miklavčič na 5 K, Krnc pa na 10 K denarne globe.

»Zu kurz«. Anton Zupančič, delavec v Gatini, občina Grosuplje, je z grdimi besedami napadel Matijo Pavšiča iz Gatine ter mu fige pod nos molil. Zupančič pravi, da je Pavšiču rekel samo besede: »Ti si zu kurz, da bi ti mene sodniji čez dal!« Ker pa priče potrdijo, da je rabil Zupančič druge besede, je bil Zupančič obsojen na 48 ur zapora.

Krojaški pomočniki na begu. V nedeljo 2 t. m. ob polu dvanajsti uri ponoči so srečali 4 krojaški pomočniki v Florijanskih ulicah več ponočnjakov, ki so zahtevali, da jim krojači napravijo prostor in da se pobero spat. Ker se je Alojzij Ferant obrnil ter ponočnjakom nekaj ugovarjal, so ti planili po njem, ga vrgli na tla ter ga še na tleh pretepavali. Drugi krojači so tekli, kolikor so jih noge nesle. Ferantu je takrat zginil tudi površnik in klobuk, katerih še ni dobil. Policija je naznanila Tomaža Kavčiča, mizarskega pomočnika; Pavla Železnika, pleskarskega delavca; Antona Petka, čevljarskega pomočnika; Ivana Simončiča, trgovskega sotrudnika ter Janeza Zormana, mizarskega mojstra, ki so se ravno takrat nahajali v Florijanskih ulicah. Ker Ferant ni mogel nobenega obtoženca spoznati kot napadalca, so bili vsi oproščeni.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Marija Kosirnik, delavka iz Šmarce, je bila v Ljubljani aretovana, ker je izmaknila zlato uro in verižico. Dognalo se je pa tudi, da je v Petrčevi gostilni v Ljubljani neki ženski izmaknila mošnjiček z 31 K 40 v. gotovine in odšla, pustivši svoj cekar v krčmi. Meseca svečana letošnjega leta je bila pri okrajni sodniji zaprta. Neka ženska, s katero je bila Kosirnik skupaj v zaporu, je obdolženko naprosila, naj gre k njeni gospodinji in ji sporoči, da naj prinese njeno boljšo obleko. Ker je Kosirnik preje odhajala iz zapora kakor njena tovaršica, je res šla v Zgornjo Šiško ter vzela obleko, češ, da jo nese v zapor tovaršici. Kosirnik pa tega ni storila, marveč je obdržala obleko zase. Poneverila je tudi lansko leto v Hrušici zlat prstan, vreden 7 K, ter Alojziju Žvaga denar za meso, okoli 10 kron. Obsojena je bila na 10 mesecev težke ječe.

Jožef Tomšič, pekovski vajenec pri Francetu Markiču v Ljubljani, je zapravil skupilo za žemlje, ki jih je nesel na Ig naprodaj, v znesku 6 kron 80 v. Ker se je bal mojstra, je šel na Janče in pozno zvečer pri dveh kapelicah iz pušic pobral nekaj čez 20 K drobiža. Tomšič tatvino odkrito priznava. Obsojen je bil na 3 mesece težke ječe.

Zidarja France Latrova in Šimen Ateniese, iz Italije doma, sta v železniškem vozu med Ljubljano in Preserjem spečemu mestnemu stražniku Jurju Laskoviču iz Rake izmaknila bankovec za 20 K in nekaj amerikanskega in avstrijskega drobiža. Obsojena sta bila vsak na 6 tednov težke ječe.

Užitkar Jakob Stražišar iz Matene se je tožaril s svojim sinom Francetom na izročitev kolarskega orodja, nasproti je pa sin očeta tožil na priznanje najemninskih pravic. V obeh pravdah je Jakob Stražišar pogorel in je bil vrhtega še obsojen na povrnitev stroškov z znesku 53 K 50 v., svojemu zastopniku je bil pa dolžan 68 K. Da bi brezuspešil ti terjatvi, je prodal svoj poboljšek, v znesku 700 K, ki ga je imel terjati od sina, Francetu Jamšku za 460 K. Zagovarja se obdolženec, da je ta denar potreboval za se. Obsojen je bil na 8 dni zapora.

Telefonska in brzojavna poročila.

Trst 1. maja. Italijanski vseučiliščniki so imeli tu zborovanja, na katerih so glede italijanskega vseučilišča sklenili enako resolucijo, kakor pred kratkim shod italijanskih dijakov v Tridentu.

Dunaj 1. maja. Iz parlamentarnih krogov se čuje, da se določi posebna večerna seja za rešitev vladne predloge o italijanski pravni fakulteti v Roveretu.

Dunaj 1. maja. Raznesla se je vest, da odstopi železniški minister Wittek še ta teden. Vsled tega so na borzi poskočili kurzi železniških papirjev, zlasti papirjev tistih železnic, ki se nameravajo podržaviti.

Dunaj 1. maja. Politiška komisija gosposke zbornice je predrugačila en odstavek zakona o pripregi. Ako odobri zbornica to premembo, mora ves zakon še enkrat priti v poslansko zbornico.

Dunaj 1. maja. Tukaj je bil včeraj razkrit spomenik pesnika Anzengruberju.

Dunaj 1. maja. Danes, ko se tu vse seli, so začeli transporterji pohištva štrajkati.

Praga 1. maja. Kočijaži so začeli štrajk. Mnogo jih je bilo aretovanih, ker so porezali svojim gospodarjem konjsko opravo.

Lvov 1. maja. V Czenstochovu je prišlo med delavci in vojaštvom do boja. 4 delavci so bili ubiti, ranjenih je pa več sto.

Atene 1. maja. Konzuli velesil so zahtevali, da se morajo z javnih poslopij odstraniti grške zastave in nadomestiti z kretskimi. Za slučaj, da se to ne zgodi, so zagrozili z intervencijo evropskega vojaštva.

Rusko-japonska vojna.

London 1. maja. Nekateri listi poročajo, da se je brodovje admirala Nebogatova že združilo z brodovjem admirala Roždestvenskega.

London 1. maja. Iz Tingtaua se poroča, da se nahajata Roždestvenski in Nebogatov pri polotoku Hainau.

London 1. maja. Neki korespondent se je iz Kamrana vrnil v Saigon in brzojavlja od tam, da je Roždestvenski odrinil s svojim brodovjem proti Filipinskim otokom, kjer se združi ne le z brodovjem admirala Nebogatova, nego tudi z vojnimi ladjami iz Vladivostoka.

London 1. maja. Iz Tokia se poroča, da se po sodbi Japoncev združi Nebogatov dne 2. maja z Roždestvenskim.

Gospodarstvo.

— **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Meseca aprila 1905 se je vložilo pri ljubljanski kreditni banki na vložne knjižice in na tekoči račun 1,582.330 K 08 h, dvignilo pa 1,862.613 K — h. Skupno stanje vlog je bilo koncem meseca aprila 1905 5,898.953 K 06 h.

— **Mestna hranilnica v Kamniku.** V mesecu aprilu 1905 je 143 strank vložilo 37.965 K 09 h, 144 strank vzdignilo 26.481 K 78 h, 11 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil 26.420 K. Stanje hranilnih vlog 1,206.168 K 68 h, stanje hipotečnih posojil 912.287 K 33 h. Denarni promet 165.317 K 25 h.

— **Mestna hranilnica v Novem mestu.** V mesecu aprilu 1905 je 221 strank vložilo 93.101 K 69 h, 247 strank vzdignilo 87.283 K 17 h, torej več vložilo 5818 K 52 h, 13 strankam se je izplačalo hipotečnih posojil 14.200 K, 188 menic se je eskomptovalo za 53.234 K, stanje vlog 2,619.263 K 10 h, denarni promet 340.188 K 16 h. Vseh strank je bilo 908.

— **Mestna hranilnica v Črnomlju.** V prvem poslovnem mesecu aprilu se je v mestno hranilnico v Črnomlju vložilo 67.727 K 53 h, na hipoteke se je izplačalo 28.200 K, menic se je eskomptiralo za 11.600 K, vseh prejemkov je bilo 68.859 K 72 h

vseh izdatkov pa 39.809 K 42 h, torej ves denarni promet 108 669 K 14 h, to je dokaz, kako važnega pomena je ta denarni zavod za vso Belokrajino in da so pričela sodišča svoj denar nalagati v ta denarni zavod.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 30. aprila 1905.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	100·45	100·65
4% srebrna renta	100·20	100·40
4% avstr. kronska renta	100·40	100·60
4% „ zlata „	119·55	119·75
4% ogrska kronska „	97 85	98·05
4% „ zlata „	118·15	118·35
4% posojilo dežele Kranjske	99·50	101·—
4½% posojilo mesta Spljet	100·50	101·50
4½% „ „ Zadar	100·—	100·—
4½% bos.-herc. žel. pos. 1902	101·40	102·40
4% češka dež. banka k. o.	100·15	100 65
4% „ „ „ ž. o.	100·15	100·65
4½% zst. pisma gal. d. hip. b.	101·30	101·90
4½% pešt. kom. k. o. z. 10% pr.	107·60	108·55
4½% zast. pisma Innerst. hr.	100·50	101·50
4½% „ „ ogrske cen. dež. hr.	100·50	101·10
4½% z. pis. ogr. hip. ban.	100·10	101·—
4½% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100·—	101·—
4½% obl. češke ind. banke	100·75	101·75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99·—	
4% prior. dol. žel.	99·50	100·—
3% „ juž. žel. kup. 1/1 1/7	318·15	320·15
4½% avst. pos. za žel. p. o.	101·15	102·15
Srečke.		
Srečke od l. 1860 1/5	193 35	195 35
„ „ „ 1864	288·50	292 50
„ tizske	169 25	171 25
„ zem. kred. I. emisije	310·—	318·—
„ „ „ II. „	308·—	316·—
„ ogr. hip. banke	280·—	285·20
„ srbske à frs. 100·—	109·—	114·50
„ turške	143·45	144 45
Basilika srečke	27·70	29·20
Kreditne „	485·—	495·—
Inomoške „	78·—	82·50
Krakovske „	89·—	95·—
Ljubljanske „	66·—	72·—
Avst. rud. križa „	57 25	59 25
Ogr. „ „ „	37·50	39·80
Rudolfove „	65·—	69·—
Salcburške „	74·—	83·70
Dunajske kom. „	538 50	548 50
Delnice.		
Južne železnice	90 50	91·50
Državne železnice	661·75	662 75
Avstr.-ogrske bančne delnice	1645·—	1655·—
Avstr. kreditne banke	663·75	664·75
Ogrske „ „	773·50	774 50
Živnostenske „	247·50	248·50
Premogokop v Mostu (Brüx)	651·—	656·—
Alpinske montan	541·—	542·—
Praške žel. indr. dr.	2679·—	2689·—
Rima-Murányi	554 75	556·75
Trbovljske prem. družbe	268·—	271·—
Avstr. orožne tovr. družbe	625·—	630·—
Češke sladkorne družbe	165·50	167·—
Valute.		
C. kr. cekin	11·27	11·31
20 franki	19·06	19·09
20 marke	23·44	23·52
Sovereigns	23·92	24·—
Marke	117·15	117·35
Laški bankovci	95·45	95·65
Rublji	252 75	253·50
Dolarji	4·84	5·—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 29. aprila 1905.

Termin.			
Pšenica za maj	100 kg.	K	17·82
Pšenica „ oktober	100 „	„	16·46
Rž „ oktober	100 „	„	13·58
Koruza „ maj	100 „	„	14·90

Efektiv.
Nespremenjeno.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2. Srednji zračni tlak 736·0 mm

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
29.	9. zv.	736 0	13·0	sl. jug	sk. oblač.
30.	7. zj.	735·7	10 2	sl. jug	jasno
„	2. pop	736·4	17·1	p. m. jzh	del. jasno
„	9. zv.	738 1	11·1	sl. jug	del. jasno
1.	7. zj.	738 6	10 4	sr svzhod	pol. oblač.
„	2. pop.	738 6	21 0	sr. jzahod	pol. oblač.

Srednja temperatura sobote in nedelje: 13 3° in 12·8°, normale: 11·8° in 12 0°. Mokrina v 24 urah: 0·0 mm in 1 2 mm.

Proda se skoro novo

Puch motor dvokolo.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda". 1391 1

Pes (jazbečar)

se je zatekel.

Odda naj se proti dobri nagradi v Kolodvorskih ulicah št. 24 v gostilni „pri Tišlerju". 1410

Suflerko

sprejme Dramatično društvo v Ljubljani. Sposobne moči, ki bi imele veselje, naj se oglasijo pri odboru dramatičnega društva. Posel suflerke se lahko opravlja poleg drugega stalnega posla. 1346—2

Dobro znana stara

gostilna

na Dolenjski cesti se takoj odda.

Poizve se v **pivovarni Auer.** 1389 3

Deček

ki ima veselje učiti se dimnikarstva, **se takoj sprejme.**

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda". 1411 1

Lepo stanovanje

z 2 sobama in pritiklinami se odda za majnikov termin na **Emonski cesti št. 8**, II. Vpraša se istotam. 1338

Stanovanje

1412—1

s 5 sobami v I. nadstropju hiše **št. 20 na Rimski cesti** se odda s 1. avgustom.

Vpraša se pri **F. Supančiču** istotam.

Dramatično društvo v Ljubljani 1368—1

angažuje s **1. septembrom t. l.** nadalje za gledališko sezono 1905/6

administrativnega vodjo

ki bi, izimši tajništva, blagajništva in dramaturstva, izvrševal **vse notranje upravne posle pri sloven. gledališču.**

Natančni delokrog in pogoje se izve pri odboru Dramatičnega društva v Ljubljani, ki sprejema ponudbe.

Dobro vpeljan

potnik

večje tvrdke, izkušena moč, vešč treh jezikov, **želi službo premeniti.** Vstopil bi tudi kot sotrudnik k večji agenturi, ali pa prevzel zastopstvo mlina za Primorsko, Kranjsko, Spod. Štajersko, Gorenje Koroško in južno Tirolsko. Najboljše reference na razpolago.

Cenj. vprašanja če mogoče s pogoji, do 6. t. m. pod **„Eiserner Fleiss" Celje, poste restante.** 1409

Tužnega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša preljubljena mati, oziroma sta a mati in tašča gos. a

JERA MAJZELJ

posestnica

danes ob 1¼ uri po noči, v 72. letu svoje dobe po dolgi mučni bolezni previdena s Sv. zakrementi za umirajoče mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne rajnke bo v sredo dne 3. maja ob 9. uri dopoldne iz hiše zalosti v Št. Jerneju na tamošnje pokopališče.

Sv. maše zadušnice služilo se bodo v več cerkvah.

Predrago pokojnico priporočamo v blag spomin in molitev.

V ŠT. JERNEJU, dne 1. maja 1905.

Anton Majzelj, Fran Majzelj, sinova. — Josipina Majzeljeva, Minka Druškovičeva, Ana Vodnikova, Franja Pavlinova hčere. — Antonija Majzeljeva roj. Marokova, Antonija Majzeljeva roj. Anderličeva, snehi. — Andrej Druškovič, Gašper Vodnik, Alojzij Pavlin, zetje. Vsi vnuki in vnukinje. 1413

A 134/4/4 1363—2

Oklic.

C. kr. okrajno sodišče naznanja, da je 28. avgusta 1904 umrla na Debečem št. 7 **Meta Zupančič** roj. **Lamberger** ki je zapustila poslednjo voljo.

Ker je sodišču bivališče zapustnične hčere **Tite Zupančič** neznano, pozivlja se taista, da se v enem letu od spodaj imenovanega dne pri tem sodišču javi in zglasi za dediča, ker bi se sicer zapuščina obravnala le z zglasivšimi se dediči in z njej postavljenim skrbnikom.

C. kr. okrajna sodnija Višnjagora odd. I.

dne 20. februarja 1905.

Popotnik pridem čez goro,
od doma jemljem še slovo, 1396—1
in kamor se oko ozre,
povsod se **Cvekov brinovc** pije.

Ia jedilno mast 26

pošilja po 78 v. klgr. v vsaki množini firma

LAD. URBAN & spol., Praga—Žižkov.

Urarskega pomočnika

sprejme takoj 1391—5

Gabrijel Ambrožič

urar na Jesenicah, na Gorenjskem.

Po vseh kulturnih državah registrirana

Na drobno ne prodajava.

za srajce ovratnike in manšete

LEVOVA ZNAMKA

1145-3

M. Joss & Löwenstein

c. in kr. dvorna dobavitelja PRAGA

Štajersko deželno zdravilišče

kopališče Dobrna

(Neuhaus) pri Celju

splošno znani topli vrelec 37° Celzija in jeklenasti pitni vrelec, 397 metrov nad morjem, železniška postaja Celje, 8 ur od Dunaja in Buda-Pešte, 4½ ure Zagreba, 5½ ure od Trsta. **Gorke kopeli, pitno zdravljenje, elektr. kopeli, masaža, švedska zdravilna gimnastika, elektroterapija** itd. 2

Izvrstni zdravilni uspehi

za ženske in živčne bolezni, protin, revmatizem, bolezni v mehurju itd. Vsakovrstne zabave in razvedrila. Izvrstni restavranti, prekrasen park, poštni in brzojavni urad. Zmerne cene. Ravnatelj in kopališčni zdravnik **dr. Hiebaum.** Pojasnila in prospekte pošilja brezplačno kopališčno ravnateljstvo. **Sezija od 1. maja do 1. okt.**

Klavir

s posebno lepim glasom se proda za 160 gld. na 1366—3

Dunajski cesti štev. 11

I. nadstropje na levo.

Šunka s kožo, kilo po 1 gld., brez kosti po gld. 1·10, plečeta brez kosti po 90 kr., slanina in suho meso po 80 kr., prešičevi in goveji jeziki po 1 gld., glavina brez kosti po 45 kr. **Salame** dunajske po 80 kr., à la krakovske, fine po 1 gld., iz šunke zelo priljubljene po gld. 1·20, à la ogerske, trde po gld. 1·50, ogrske fine po gld. 1·80 kilo. — **Velike klobase** ena 20 kr. 266—8 **Slivovka, brinovec,** pristen, liter po gld. 1·20. — To priznano dobro blago pošilja po povzetju od 5 kil naprej prekajevalec in razpošiljalec živil

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Stanovanja.

V novozgrajeni mestni hiši v **Gradeških ulicah v Ljubljani** se oddajo v najem s 1. avgustom 1905 stanovanja z 2, 3 in 4 sobami in pritiklinami ter delom vrta.

Oddaja jih mestni magistrat v navadnih uradnih urah. 1407—2

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 29. aprila 1905.

Za snaženje

oken in stanovanj

se priporoča 1408—1

po najnižji ceni

nanovo ustanovljena tvrdka

Alojzij Kokalj

Trnovski pristan št. 8.

Ces. kr. avstrijske **državne železnice.**

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Ženeva, Pariz Dunaj. — Ob 3. uri 58 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo Inomost, direkt. voz 1, II. raz.). Solnograd Franzensfeste Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvečer osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal in Inomosta, in Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Linca, Budejevic, Plzna, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6 uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani. 1

Št. 7929.

Razglas.

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane je sklenil v svoji seji dne 23. februarja t. l. **upeljati kanalsko pristojbino 6 h od vsakega m² zazidane ploskve stanovališč, delalnic, kuhinj** in **nlevov,** katero ploskev pomnoži s številom dotičnih stropnih oddelkov. Ako imajo glavno poslopje, ali deli istih različno število stropnih oddelkov, se preračunijo ploskve posameznih delov posebej in se vsaka posamezna ploskev pomnoži le s številom stropnih oddelkov, ki so na njej. Kleti in izbe (podstrešja) se ne smatrajo za stropne oddelke, od katerih bi se imela plačevati kanalska pristojbina, razen če se porabljajo ali so v porabo namenjene za bivališča, delalnice ali kuhinje. Kanalsko pristojbino je obvezan plačati vsak posestnik ob takem javnem svetu ležečega poslopja, po katerem teče občinski kanal brez ozira nato, če zveže svoje poslopje s tem kanalom ali ne. Izvzete so one hiše, ki imajo, četudi po mestnem svetu, svojo grez po lastnih kanalih izpeljano naravnost v Ljubljanico.

Kanalska pristojbina se plačuje v 2 jednacih polletnih obrokih, katerih prvi dospeva k plačilu dne 1. februarja, drugi pa dne 1. avgusta vsacega leta.

To se v smislu § 62. občinskega reda za deželno stolno mesto Ljubljano z dne 5. avgusta 1888 dež. zak. št. 22 daje javno na znanje.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 20. aprila 1905. 1406—1

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani"

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prijoritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2,000.000·—. Rezervni zaklad K 200.000·—.

Zamenjava in ekskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. 8—50

Promet s čeki in nakaznicami.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne".